

การสำรวจทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระท่อมในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

Exploration of Student Attitudes Toward Kratom Juice Consumption at Songkhla Rajabhat University, Khao Rup Chang Subdistrict, Mueang District, Songkhla Province

เบญญพร เกตุด้วง¹, ทศศวรรษ ระมะโน², ชลวัตร เบญโญ๊ะ³, สุณิสสา นวะระกะ⁴, อารีญา นิภาหาลี⁵
พิมพ์พิชชา บุญมาลี⁶, สุปราณี ขอบแตง⁷, เกรียงศักดิ์ รัฐกุล⁸ และสุวิมล บัวทอง⁹

¹⁻⁷สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

⁸สาขาจิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

⁹วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระท่อมในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 13,054 คน คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane ความคาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.83 เก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนาคำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 19 – 22 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่ดื่มน้ำกระท่อม มีเพียงร้อยละ 20.25 ที่ดื่มน้ำกระท่อมและดื่มมาแล้ว 3 ปี ส่วนใหญ่เคยคิดที่จะเลิกดื่มน้ำกระท่อม สำหรับทัศนคติการดื่มน้ำกระท่อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20, S.D. = 1.18$) เมื่อพิจารณาเป็นข้อคำถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระท่อมแทนน้ำเปล่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.85$) รองลงมา ได้แก่ถ้าเพื่อนชวนดื่มน้ำกระท่อมฉันพร้อมที่ลองดื่มทันที อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 1.05$) และการดื่มน้ำกระท่อมมีประโยชน์ช่วยบำรุงร่างกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.98$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ทัศนคติ, การดื่มน้ำกระท่อม, นักศึกษา

Abstract

The objective of the research was to explore attitudes towards drinking kratom juice among students at Songkhla Rajabhat University. The population consisted of 13,054 students at Songkhla Rajabhat University. The number of samples was calculated using Taro Yamane's formula, with a moving expected level of .05, resulting in a sample size of 400 people. The sample was randomly selected by selecting a purposive sample. The instrument used to collect data was a questionnaire. The reliability of the questionnaire was 0.83. Data were collected in an online format. data analysis Using descriptive statistics, calculate frequencies, percentages, means, and standard deviations. The findings revealed a predominance of male respondents, aged between 19 and 22 years, primarily fourth-year students in the Faculty of

Humanities and Social Sciences. The majority indicated non-consumption of kratom juice. Only 20.25% reported having consumed kratom juice, with an average consumption duration of three years. A noteworthy proportion expressed contemplation about discontinuing kratom juice consumption. Regarding attitudes toward drinking kratom juice, the overall attitude level was high ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 1.18). Analysis of specific aspects indicated that respondents held the highest attitude towards choosing kratom juice over plain water ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.85). Additionally, a substantial positive attitude was observed towards immediate willingness to try kratom juice if a friend extended an invitation ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 1.05), as well as the belief in the health benefits of kratom juice for body nourishment ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.98).

Keywords: Attitude, Kratom juice consumption, Students

1. บทนำ

พืชกระท่อม มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Mitragyna speciosa* (Korth.) Havil เป็นพรรณไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งในวงศ์ Rubiaceae สารสำคัญที่พบในใบกระท่อม คือ ไมทราไจนีน (Mitragynine) เป็นสารจำพวกอัลคาลอยด์ ออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง (CNS depressant) ทำให้รู้สึกชา กดความรู้สึกเมื่อยล้าขณะทำงาน ทำให้สามารถทำงานได้นานและทนต่อความร้อนมากขึ้น ดังนั้น จึงทำให้ผู้ที่ใช้พืชกระท่อมสามารถทำงานกลางแจ้งได้ทนเป็นเวลานานขึ้น โดยไม่รู้สึกเหนื่อย และบรรเทาอาการปวด พืชกระท่อมมีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนชื้นแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ใช้พืชกระท่อมอย่างแพร่หลายมาเป็นเวลานานในหลายประเทศโดยไม่ผิดกฎหมาย อาทิ ลาว เขมร มาเลเซีย อินโดนีเซีย พืชกระท่อมที่นำมาใช้อยู่ในรูปของ ต้น ใบ ราก อีกทั้ง ในข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติ (UN) ก็ไม่ได้กำหนดให้กระท่อมเป็นสิ่งเสพติดหรือผิดกฎหมาย สำหรับประเทศไทยพบว่า มีการบริโภคกันมากในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย พืชกระท่อมเคยเป็นยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย แต่บริบทดั้งเดิมนั้นพืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวไร่ ชาวนา และกลุ่มผู้แรงงาน นอกจากใช้บริโภคเพื่อช่วยให้ทำงานได้มากแล้ว ในพื้นที่ภาคใต้นั้นใช้พืชกระท่อมในการต้อนรับแขก นำมาเคี้ยวระหว่างพบปะพูดคุย เช่นเดียวกับหมากพลู การบริโภคนั้นนิยมการเคี้ยวใบสด หรือนำใบมาทำให้เกรียมและตำผสมกับน้ำพริกเป็นอาหาร สรรพคุณทางยาของพืชกระท่อม เป็นพืชที่ใช้เข้าเป็นตัวยานำมารับประทานแก้ท้องเสีย ปวดเบ่ง ปวดเมื่อยตามร่างกาย ท้องเสีย ท้องเฟ้อ ท้องร่วง ทำให้นอนหลับ และระงับประสาท ในแพทย์แผนไทยส่วนใหญ่จะนำพืชกระท่อมมาใช้เป็นยารักษาแก้ท้องร่วง รักษาโรคเบาหวาน ในสูตรยาของหมอพื้นบ้านหรือหมอแผนโบราณ เช่น ตำรับยาประสะกระท่อม เป็นต้น (วิชาญ ทราญอ่อน, 2564)

อย่างไรก็ตาม แม้พืชกระท่อมให้ผลการออกฤทธิ์ที่อาจมีประโยชน์ทางยาแต่การเสพพืชกระท่อมมาก ๆ หรือเป็นระยะเวลานานทำให้เสพติดและมีผลเสียต่อสุขภาพได้ ปัจจุบันพืชกระท่อมมีปัญหาการแพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่นและนักเรียน โดยพืชกระท่อมสามารถนำมาทำให้เกิดอาการเคลิบเคลิ้มได้เช่นเดียวกับสารเสพติดอื่น พืชกระท่อมเคยถูกจัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 ตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7 ยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสิ่งเสพติดในประเภท 5 ได้แก่ กัญชา และพืชกระท่อม ต่อมาในวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2564 โดยมีสาระสำคัญ คือ การถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2564 ชาวบ้านจึงสามารถ ซื้อขายได้ แต่ยังไม่สามารถทำเป็นสำเร็จรูปแบบอย่างเครื่องดื่ม หรือห้ามนำไปผสมสารเสพติดต่าง ๆ ถือว่ายังผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม หากประชาชนนำไปกระท่อมไปต้มเป็นน้ำดื่มเอง โดยไม่มีลักษณะเชิงพาณิชย์ก็สามารถทำได้ซึ่งมีข้อควรระวัง เนื่องจากแม้ “กระท่อม” จะมีสรรพคุณทางยาแผนไทยแต่ไม่ใช่ว่าจะไม่

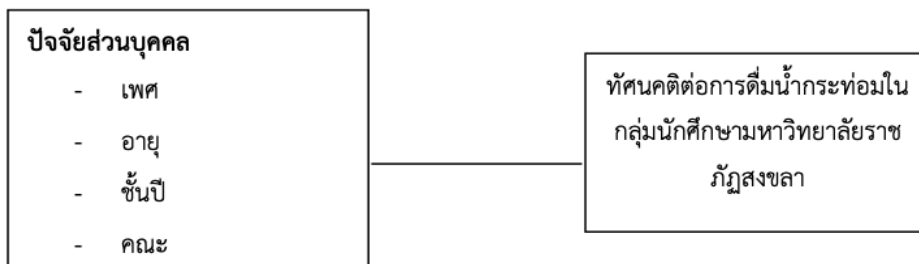
อันตรายหากดื่มมากเกินไป (เบญจวรรณ หมายถึง, 2564) การเสพหรือดื่มน้ำกระเทียมจะพบมากในกลุ่มวัยรุ่น โดยการเสพแต่ละครั้งจะเอาน้ำกระเทียมไปผสมกับยาแก้ไอและยาอื่น ๆ อีกหลายชนิด น้ำอัดลมหรือเครื่องดื่มชูกำลังหรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ 4 คุณ 100 เพื่อทำให้เกิดการมีเมมา รู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน ไม่มีสติ หากเสพในปริมาณที่มากเกินไปจะให้เกิดภาวะกดประสาทจากการผสมยาหลายชนิดหรืออาจจะช็อคทำให้เป็นเหตุทำให้เสียชีวิตได้อาจเสพติดต่อกันเป็นเวลานาน อาจทำให้เกิดผลเสียตามมา เช่น ปวดกล้ามเนื้อหรือกระดูก จิตไม่ปกติ หวาดระแวง อารมณ์รุนแรง นอนไม่หลับ ไม่มีสมาธิ หน้าโทรม เป็นต้น (สมนึก บุญสุภา, 2562)

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจทราบถึงทัศนคติของผู้ดื่มน้ำกระเทียมเหตุใดว่าทำไมถึงดื่มน้ำกระเทียมจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การสำรวจทัศนคติการดื่มน้ำกระเทียมในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา การศึกษาวิจัยนี้จะช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ดื่มน้ำกระเทียม ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานโยบายและมาตรการในการลดปัญหาการเสพพืชกระเทียม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติเรื่องการดื่มน้ำกระเทียมในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านตัวแปร

1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี และคณะ

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระเทียม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระเทียม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

1.1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประชากรเป้าหมายในกรณีศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13,054 คน

1.2. สุ่มกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (1967) ความคาดเคลื่อนที่ระดับ .05 จากประชากรจำนวน 13,054 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 18 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา ตรวจดูเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index: IOC) และพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จากนั้นนำไปทดสอบหาคุณภาพแบบวัด ทำให้เหลือจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.83 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาจัดทำในรูปแบบออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ เพศ อายุ ชั้นปี และคณะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสำรวจทัศนคติการติemannักระท่อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราวัดแบบสัดส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง ค่อนข้างน้อย น้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการให้ทำแบบสอบถามแบบบังเอิญ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลระหว่าง ธันวาคม 2565 – กันยายน 2566

4. การพิทักษ์กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 3 - 23 ตุลาคม 2566 โดยคณะผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายที่ชี้แจงตามวัตถุประสงค์รายละเอียดของการศึกษาและชี้แจงให้ทราบถึงการพิทักษ์สิทธิ์โดยการปกปิดข้อมูลและรักษาความลับ เน้นความสมัครใจและความตั้งใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และรวบรวมเก็บแบบสอบถาม

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย/การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ตามตัวแปรประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี คณะ

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวน ร้อยละ เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	234	58.8
หญิง	157	39.4
ไม่ประสงค์ระบุ	9	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 1.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 ตามด้วยเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และไม่ประสงค์ระบุ จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	11	2.8
19 ปี	65	16.3
20 ปี	53	13.3
21 ปี	81	20.3
22 ปี	143	35.8
23 ปี	36	9.0
24 ปี	9	1.3
25 ปี	2	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 1.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 และอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	86	21.5
ชั้นปีที่ 2	72	18
ชั้นปีที่ 3	57	14.25
ชั้นปีที่ 4	185	46.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 1.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมานักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวน ร้อยละ คณะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	49	12.3
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	161	40.3
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	48	12.0
วิทยาการจัดการ	58	14.5
เทคโนโลยีการเกษตร	30	7.5
ศิลปกรรมศาสตร์	26	6.5
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	28	7.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 1.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวน ร้อยละ คุณได้ดื่มกระเทียมหรือไม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณได้ดื่มน้ำกระเทียม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	319	79.75
ดื่ม	81	20.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 1.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.75 และดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.6 แสดงจำนวนร้อยละ คุณดื่มน้ำกระเทียมเป็นเวลากี่ปีของผู้ตอบแบบสอบถาม

ดื่มน้ำกระเทียมมากี่ปี	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี	12	14.8
2 ปี	10	12.3
3 ปี	13	16.0
4 ปี	12	14.8
5 ปี	8	9.9
6 ปี	9	11.1
7 ปี	10	12.3
8 ปี	4	4.9

เติมน้ำกระต้อมมากที่สุดปี	จำนวน	ร้อยละ
9 ปี	2	2.5
10 ปี	1	1.2
รวม	81	100

จากตารางที่ 1.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เติมน้ำกระต้อม 3 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาเติมน้ำกระต้อม 1 ปี และ 4 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และเติมน้ำกระต้อม 2 ปี และ 7 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.7 แสดงจำนวน ร้อยละ เคยคิดจะเลิกเติมน้ำกระต้อมหรือไม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เคยคิดจะเลิกเติมน้ำกระต้อม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	50	61.7
ไม่เคย	31	38.3
รวม	81	100

จากตารางที่ 1.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยคิดที่จะเลิกเติมน้ำกระต้อม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และไม่เคยคิดจะเลิกเติมน้ำกระต้อม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการสำรวจทัศนคติต่อการเติมน้ำกระต้อมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถามเกี่ยวกับการสำรวจทัศนคติต่อการเติมน้ำกระต้อมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อคำถาม	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย			
1. ถ้าเพื่อนชวนเติมน้ำกระต้อม ฉันพร้อมที่ลองดื่มทันที	16	14	32	45	293	4.46	1.05	มาก
2. การเติมน้ำกระต้อมมีประโยชน์ช่วยบำรุงร่างกาย	11	13	37	60	279	4.46	0.98	มาก
3. ฉันเติมน้ำกระต้อมแทนน้ำเปล่า	8	6	32	37	317	4.62	0.85	มากที่สุด
4. การเติมน้ำกระต้อมทำให้สุขภาพแย่ลง	19	17	33	53	278	4.39	1.11	มาก
5. การเติมน้ำกระต้อมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน	232	63	47	33	25	4.11	1.26	มาก
6. การเติมน้ำกระต้อมเป็นที่รังเกียจของสังคม	234	46	62	30	28	4.07	1.29	มาก

ข้อคำถาม	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย			
7. การดื่มน้ำกระเทียมส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของคนในครอบครัว	240	61	58	23	18	4.21	1.16	มาก
8. การดื่มน้ำกระเทียมไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม	239	41	57	33	30	4.07	1.32	มาก
9. การดื่มน้ำกระเทียมอาจทำให้สถาบันการศึกษาเสื่อมเสียชื่อเสียง	216	62	62	34	26	4.02	1.27	มาก
10. การดื่มน้ำกระเทียมทำให้เกิดอาชญากรรมมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน	223	62	65	28	22	4.09	1.22	มาก
11. การดื่มน้ำกระเทียมทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	215	61	69	34	21	4.04	1.23	มาก
12. การมีวุ้นน้ำกระเทียมหรือสารเสพติดอื่น ๆ ทำให้พลาดโอกาสดี ๆ ที่อาจจะได้รับ	249	71	46	17	17	4.30	1.10	มาก
13. การดื่มน้ำกระเทียมทำให้สังคมมีอคติต่อคนในครอบครัว	234	66	55	25	20	4.17	1.18	มาก
14. ถ้าเพื่อนชวนดื่มน้ำกระเทียมฉันจะปฏิเสธทันที	270	34	53	24	19	4.28	1.18	มาก
15. ถ้ามีกิจกรรมรณรงค์การดื่มน้ำกระเทียมฉันจะเข้าร่วมทุกครั้ง	210	37	50	45	58	3.74	1.53	มาก
รวม						4.20	1.18	มาก

จากตารางที่ 2.1 พบว่า ระดับความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการสำรวจทัศนคติการดื่มน้ำกระเทียมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.20 , ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.18) เมื่อพิจารณาเป็นข้อคำถามพบว่า ฉันดื่มน้ำกระเทียมแทนน้ำเปล่า (ค่าเฉลี่ย = 4.62, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.85) รองลงมา ถ้าเพื่อนชวนดื่มน้ำกระเทียมฉันพร้อมที่ลองดื่มทันที อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.46, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05) และ การดื่มน้ำกระเทียมมีประโยชน์ช่วยบำรุงร่างกาย อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.46, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98) ตามลำดับ

7. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 ตามด้วยเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และไม่ประสงค์ระบุ จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 1.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 และอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ

16.3 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมานักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ไม่ดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.75 และดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 กลุ่มที่ดื่มน้ำกระเทียมพบว่าดื่มมาแล้ว 3 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาได้แก่ดื่มน้ำกระเทียม 1 ปี และ 4 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และดื่มน้ำกระเทียม 2 ปี และ 7 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และผู้ตอบแบบสอบถามเคยคิดที่จะเลิกดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และไม่เคยคิดจะเลิกดื่มน้ำกระเทียม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ตามลำดับ

ส่วนทัศนคติการดื่มน้ำกระเทียมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 1.18) เมื่อพิจารณาเป็นข้อคำถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระเทียมแทนน้ำเปล่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.85) รองลงมาได้แก่ถ้าเพื่อนชวนดื่มน้ำกระเทียมฉันพร้อมที่ลองดื่มทันที อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 1.05) และการดื่มน้ำกระเทียมมีประโยชน์ช่วยบำรุงร่างกายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระเทียมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการมีน้ำกระเทียมหรือสารเสพติดอื่น ๆ ทำให้พลาดโอกาสดี ๆ เช่น โอกาสในการเรียนต่อ โอกาสในการทำงานหรือโอกาสในการประกอบอาชีพ ทัศนคตินี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกิตติ เลขาจิตร จิตติมา ดำรงวัฒนะ พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และบุญยั้ง ประทุม (2563) ที่พบว่า นักศึกษาที่เสพสารเสพติดมีแนวโน้มที่จะลาออกจากการศึกษาที่กำหนด มีรายได้น้อยกว่า และมีโอกาสว่างงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เสพสารเสพติด สาเหตุที่นักศึกษาที่เสพสารเสพติดมีแนวโน้มที่จะลาออกจากการศึกษาที่กำหนดนั้น อาจเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น อาการเสพติดทำให้ไม่สามารถจดจ่อกับการเรียนได้ สารเสพติดบางชนิด เช่น กระท่อม กระตุ้นการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้ผู้เสพรู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉง และมีความอยากอาหารลดลง อาการเหล่านี้อาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถจดจ่อกับการเรียนได้ ส่งผลต่อผลการเรียน และอาจทำให้ต้องลาออกจากการศึกษาที่กำหนด ต้องใช้เงินในการเสพสารเสพติด ทำให้ต้องหารายได้เสริม การเสพสารเสพติดมีค่าใช้จ่ายสูง นักศึกษาที่เสพสารเสพติดจึงอาจต้องหารายได้เสริมเพื่อนำเงินมาซื้อสารเสพติด ซึ่งอาจทำให้ไม่มีเวลาหรือสมาธิในการเรียน สังคมของคนเสพสารเสพติดอาจส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษา ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน นักศึกษาที่เสพสารเสพติดอาจต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เสพสารเสพติดด้วยกัน สังคมกลุ่มนี้อาจส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษา ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน และอาจเลือกที่จะออกจากการศึกษาที่กำหนด นอกจากนี้ นักศึกษาที่เสพสารเสพติดยังมีแนวโน้มที่จะมีรายได้น้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เสพสารเสพติด เนื่องจากอาจถูกจำกัดโอกาสในการเข้าทำงาน หรือไม่สามารถทำงานที่มีสมาธิสูงได้ ส่งผลให้มีรายได้น้อยกว่าและมีโอกาสว่างงานมากกว่า การดื่มน้ำกระเทียมเป็นเวลานานอาจทำให้เกิดอาการประสาทหลอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุศลมาลย์ น้อยผา วิทวัส หมายดี สราวุธ หวังเกตู และอนินธิดา ดำกระ (2565) ที่พบว่า นักศึกษาที่เสพน้ำกระเทียมเป็นประจำมีแนวโน้มที่จะมีอาการประสาทหลอนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เสพน้ำกระเทียม อาการประสาทหลอนอาจทำให้บุคคลเห็นภาพ ได้ยินเสียง หรือสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีอยู่จริง ซึ่งอาจส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ทำให้ไม่สามารถทำงานหรือเรียนหนังสือได้ตามปกติ นอกจากอาการประสาทหลอนแล้ว การดื่มน้ำกระเทียมยังอาจทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอื่น ๆ เช่น อาการเสพติด โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง และโรคจิตเวช นอกจากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจทำให้นักศึกษาที่เสพสารเสพติดพลาด

โอกาสดี ๆ ในชีวิต เช่น ปัญหาสุขภาพจิต เช่น โรคซึมเศร้า หรือโรควิตกกังวล นักศึกษาที่มีปัญหาสุขภาพจิตอาจหันมาเสพสารเสพติดเพื่อบรรเทาความทุกข์หรือปัญหาต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การเสพสารเสพติดไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาแต่กลับทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น ดังนั้น เยาวชนที่ประสบปัญหาเหล่านี้ควรเรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจเมื่อต้องการปัญหาครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยก หรือมีปัญหาความรุนแรงในครอบครัว นักศึกษาที่เติบโตในครอบครัวที่มีปัญหาอาจหันมาเสพสารเสพติดเพื่อหนีปัญหาหรือเพื่อปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่กดดัน อย่างไรก็ตาม การเสพสารเสพติดไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาแต่กลับทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น ดังนั้น เยาวชนที่เติบโตในครอบครัวที่มีปัญหาควรเรียนรู้วิธีปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจเมื่อต้องการ ปัญหาสังคม เช่น การถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกรังแก นักศึกษาที่ประสบปัญหาเหล่านี้อาจหันมาเสพสารเสพติดเพื่อบรรเทาความทุกข์ หรือเพื่อปกป้องตัวเอง อย่างไรก็ตาม การเสพสารเสพติดไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาแต่กลับทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น ดังนั้น เยาวชนที่ประสบปัญหาเหล่านี้ควรเรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจเมื่อต้องการ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การติ่มน้ำกระท่อมหรือสารเสพติดอื่น ๆ อาจเป็นอันตรายต่อทั้งสุขภาพและโอกาสในการดำเนินชีวิตของบุคคล ดังนั้น เยาวชนควรตระหนักถึงโทษของสารเสพติด และหลีกเลี่ยงการเสพสารเสพติดในทุกรูปแบบ

9. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการปลูกฝังเยาวชนให้รู้ถึง ประโยชน์และโทษของการติ่มน้ำกระท่อม การปลูกฝังเยาวชนให้รู้ถึงประโยชน์และโทษของการติ่มน้ำกระท่อม นั้น สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการติ่มน้ำกระท่อมแก่นักเรียนนักศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาโดยอาจจัดให้ความรู้ผ่านวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสุขศึกษา หรือวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ควรที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับการเลิกติ่มน้ำกระท่อม การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลิกติ่มน้ำกระท่อม นั้น สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้คำปรึกษา หน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถานบำบัดยาเสพติด สถานพยาบาล หรือโรงพยาบาล ควรให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเลิกติ่มน้ำกระท่อม โดยอาจให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว หรือแบบกลุ่ม การให้ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อ โทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อออนไลน์ ควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเลิกติ่มน้ำกระท่อมแก่ผู้ที่มีปัญหาการเสพสารเสพติดกระท่อม เพื่อให้ผู้ที่มีปัญหาเหล่านี้ได้รับทราบข้อมูลและแนวทางในการเลิกติ่มน้ำกระท่อม

10. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน เป็นต้น จะช่วยให้ทราบทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมของกลุ่มคนอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันกับทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เช่น ทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมเพื่อทำงานหนัก ทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย เป็นต้น
2. ควรเพิ่มตัวแปรในการศึกษา เช่น การศึกษาพฤติกรรมกรรมการติ่มน้ำกระท่อม ศึกษาพฤติกรรมกรรมการหลีกเลี่ยงการติ่มน้ำกระท่อม เป็นต้น การเพิ่มขึ้นของตัวแปรในการศึกษา จะช่วยให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการติ่มน้ำกระท่อมได้มากขึ้น เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น

3. ควรใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการศึกษา เช่น การสัมภาษณ์ การสอบถามแบบสอบถาม การสังเกต เป็นต้น จะช่วยให้ทราบทัศนคติต่อการดื่มน้ำกระเทียมได้รอบด้านมากขึ้น เช่น ทัศนคติที่แท้จริงของผู้ตอบแบบสอบถามทัศนคติที่แสดงออกของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นต้น

4. ควรใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสม เช่น การวิเคราะห์เชิงปริมาณ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ การใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่สนับสนุนการดื่มน้ำกระเทียม ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น เหตุผลของผู้ตอบแบบสอบถามที่สนับสนุนการดื่มน้ำกระเทียม เป็นต้น

11. เอกสารอ้างอิง

กุสุมาลย์ น้อยผา วิทวัส หมาดออี สรายุทธ หวังเกตุ และอนินธิดา คำกระ. (2565). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้พืชกระเทียมในการดูแลสุขภาพ ของประชาชนในพื้นที่ อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

เบญจวรรณ หมายมัน. (2564). “เปิดความรู้ใบกระท่อมกินอย่างไรถูกกฎหมายพร้อมสรรพคุณทางแพทย์แผนไทย” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.hffocus.org/content/2021/10/23548>. สืบค้น 21 กรกฎาคม 2566.

สมนึก บุญสุภา. (2562). “กระท่อมพืชที่ทุกคนอยากรู้”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/354/>. สืบค้น 21 กรกฎาคม 2566.

ศุภกิตติ เลขวิจิตร, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และบุญยิ่ง ประทุม. (2563). พฤติกรรมของเยาวชนที่เสพติดยากระท่อมกรณีศึกษา กลุ่มเยาวชนกลุ่มหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

วิชาญ ทรายอ่อน. (2564). “พืชกระท่อม ร้อยเรื่องเมืองไทย”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://library.parliament.go.th/th/radioscript-rr2564-jun6> สืบค้น 21 กรกฎาคม 2566.

Yamane, Taro. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis*. 2nd Ed., New York: Harper and Row.